

Udskriftsdato: 15. december 2025

BEK nr 399 af 09/04/2015 (Historisk)

Bekendtgørelse om sundhedsmæssig bistand til indsatte i kriminalforsorgens institutioner

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin.,
Direktoratet for Kriminalforsorgen, JUR j.nr. 15-61-0015

Senere ændringer til forskriften

BEK nr 965 af 22/06/2022

Bekendtgørelse om sundhedsmæssig bistand til indsatte i kriminalforsorgens institutioner

I medfør af § 45, stk. 4, og § 105, stk. 2, i lov om fuldbyrdelse af straf m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 435 af 15. maj 2012, og § 776, 1. pkt., i lov om rettens pleje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1308 af 9. december 2014, fastsættes:

Kapitel 1

Indledende bestemmelser

§ 1. Indsatte har ret til lægebehandling og anden sundhedsmæssig bistand, jf. straffuldbyrdelseslovens § 45, stk. 1.

Stk. 2. Indsatte under 18 år har endvidere ret til forebyggende og behandlende tandpleje efter sundhedsloven og regler udstedt efter denne.

Kapitel 2

Lægebistand til indsatte i fængsler og arresthuse

Forskellige bestemmelser om lægebistand

§ 2. De indsatte behandles af en læge, der er tilknyttet kriminalforsorgsområdet.

Stk. 2. De indsatte skal, hvis lægen finder det nødvendigt, behandles af speciallæge uden for institutionen.

Stk. 3. De indsatte skal søges indlagt på hospital, overføres til Vestre Hospital eller til ligeartet institution under kriminalforsorgen med henblik på ophold på sygeafdeling, hvis lægen finder det nødvendigt.

Stk. 4. Indsatte med behov for psykiatrisk bistand indlægges på psykiatrisk afdeling eller hospital eller overføres til Anstalten ved Herstedvester.

Stk. 5. Når en varetægtsarrestant indlægges på hospital eller overføres til anden institution efter reglerne i stk. 3 og 4, skal kriminalforsorgsområdet straks underrette politiet i den politikreds, hvor straffesagen behandles, og den indsattes forsvarer.

§ 3. Varetægtsarrestanter har adgang til at tilkalde egen læge. Tilkaldelse af egen læge kan dog nægtes, hvis politiet af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed modsætter sig dette.

Stk. 2. Inden der gives en varetægtsarrestant tilladelse til at tilkalde egen læge, indhentes en udtalelse herom fra politiet.

§ 4. Når en indsat ønsker læge tilkaldt, skal personalet uden ophold underrette en læge eller sygeplejerske, der er tilknyttet kriminalforsorgsområdet.

Stk. 2. Den indsatte skal have lejlighed til uoverværet personlig eller telefonisk kontakt med lægen eller sygeplejersken, medmindre dette undtagelsesvist er uforeneligt med sikkerhedsmæssige hensyn.

Stk. 3. Politiet kan af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed modsætte sig, at varetægtsarrestanter har uoverværet personlig eller telefonisk kontakt med lægen eller sygeplejersken.

§ 5. Når en læge eller sygeplejerske, der er tilknyttet kriminalforsorgsområdet, har tilset en indsat, skal lægen eller sygeplejersken med den indsattes samtykke orientere personalet om eventuel ordination af medicin eller lignende, i det omfang det er nødvendigt, for at behandlingen kan gennemføres.

§ 6. Hvis den indsatte er alvorligt syg, skal kriminalforsorgsområdet med den indsattes samtykke så vidt muligt underrette pårørende.

Lægeundersøgelse ved indsættelsen m.v.

§ 7. Kriminalforsorgsområdet skal snarest muligt efter indsættelsen give den indsatte en generel orientering om sundhedsordningen i institutionen og mundtligt tilbyde den indsatte samtale med en læge eller sygeplejerske, der er tilknyttet kriminalforsorgsområdet. Dette gælder dog ikke, hvis

- 1) opholdet må antages at blive ganske kortvarigt, eller
- 2) den indsatte er overført fra en anden af kriminalforsorgens institutioner, hvor den pågældende har fået tilbud om samtale med læge eller sygeplejerske.

Stk. 2. Der skal udfærdiges notat om, hvorvidt den indsatte ønsker samtale med læge eller sygeplejerske.

§ 8. Hvis den indsatte ønsker samtale med læge eller sygeplejerske, skal denne finde sted snarest muligt.

Stk. 2. I institutioner, hvor der ikke er læge eller sygeplejerske til stede dagligt, skal samtale så vidt muligt finde sted næste gang, lægen eller sygeplejersken er til stede i institutionen.

Stk. 3. Hvis den indsatte fremsætter ønske om, at læge tilkaldes, jf. § 4, stk. 1, skal personalet uden ophold underrette en læge eller sygeplejerske, der er tilknyttet kriminalforsorgsområdet.

§ 9. Lægen eller sygeplejersken skal ved samtalen vejlede den indsatte nærmere om adgangen til lægeundersøgelse og behandling.

Gravide

§ 10. Hvis det er oplyst, at en indsat kvinde er gravid, eller personalet formoder, at dette er tilfældet, skal personalet straks orientere en læge, der er tilknyttet kriminalforsorgsområdet, og snarest muligt give den pågældende adgang til at tale med lægen.

§ 11. Kriminalforsorgsområdet skal i videst muligt omfang sikre, at fødsel ikke finder sted i institutionen.

Stk. 2. Hvis der er tre måneder eller mindre til det tidspunkt, hvor en gravid indsat forventes at skulle føde, skal kriminalforsorgsområdet

- 1) i samarbejde med lægen fastsætte, på hvilket hospital eller lignende fødslen skal finde sted, og
- 2) snarest etablere kontakt med jordemoder og det hospital eller lignende, hvor fødslen skal finde sted.

Sultestrejke

§ 12. Lægen må ikke afbryde en iværksat sultestrejke, når den utvivlsomt er iværksat af en voksen habil person, og denne er informeret om sultestrejkens konsekvenser, herunder om at den pågældende ikke vil blive tvangsernæret, hvis den pågældende bliver inhabil.

Stk. 2. Den indsatte skal tilses af en speciallæge i psykiatri, som i samråd med en læge, der er tilknyttet kriminalforsorgsområdet, vurderer, om den pågældende er habil.

Kapitel 3

Tandlægebistand til indsatte i fængsler og arresthuse

Forskellige bestemmelser om tandlægebistand

§ 13. De indsatte behandles af en tandlæge, der er tilknyttet kriminalforsorgsområdet.

Stk. 2. Hvis det er foreneligt med ordens- og sikkerhedshensyn samt praktiske hensyn, kan kriminalforsorgsområdet tillade, at indsatte, som udstår fængselsstraf eller forvaring, behandles af egen tandlæge, når forholdene i det enkelte tilfælde taler derfor.

§ 14. Kriminalforsorgsområdet skal snarest muligt efter indsættelsen give den indsatte en generel orientering om tandlægeordningen i institutionen.

Tandbehandling

§ 15. Indsatte, som udstår fængselsstraf eller forvaring og skal opholde sig i institution under kriminalforsorgen i 3 måneder eller derover, har ret til

- 1) tandbehandling, hvortil der efter sundhedsloven og regler udstedt efter denne ydes tilskud efter overenskomsten mellem Dansk Tandlægeforening og Regionsrådet (sygesikringsoverenskomsten) eller af kommunalbestyrelsen efter bekendtgørelsen om tandpleje, kapitel 1 om børne- og ungdomstandpleje,
- 2) tandbehandling omfattende aftagelig protese, og
- 3) nødvendig lokalbedøvelse eller enorale røntgenundersøgelser i tilknytning til behandling efter nr. 1 og 2.

Stk. 2. Andre indsatte har ret til nødbehandling, det vil sige tandbehandling, som ikke kan udsættes til efter den indsatte løsladelse, og som efter en tandlægefaglig vurdering er nødvendig på grund af smerter, andre gener eller af hensyn til den indsatte helbredstilstand.

§ 16. Kriminalforsorgsområdet afholder udgiften til tandbehandling efter § 15, i det omfang

- 1) udgiften ikke afholdes af andre offentlige myndigheder efter sundhedsloven og regler udstedt efter denne, og
- 2) den indsatte ikke selv har midler til at afholde udgiften.

Stk. 2. Udgiften til tandbehandling dækkes dog kun af kriminalforsorgsområdet, hvis

- 1) tandbehandlingen efter en tandlægefaglig vurdering er rimelig i forhold til den pågældendes tandstatus ved indsættelsen,
- 2) det efter en tandlægefaglig vurdering findes påkrævet at udføre behandlingen, og
- 3) behandlingen ikke uden ulempe kan afvente den indsatte løsladelse.

§ 17. Kriminalforsorgsområdet kan helt eller delvist afholde udgiften til behandling i videre omfang, hvis der er tandlægefaglig indikation herfor, og ganske særlige behandlingsmæssige eller pædagogiske grunde i det enkelte tilfælde taler herfor.

Tandeftersyn

§ 18. Varetægtsarrestanter og indsatte, som udstår fængselsstraf eller forvaring og som skal opholde sig i institution under kriminalforsorgen i 3 måneder eller derover, skal tilbydes tandeftersyn, når

- 1) den pågældende har været indsat i 3 måneder, og
- 2) den pågældende ikke har været til tandeftersyn i 30 måneder.

Stk. 2. Indsatte tilbydes i øvrigt tandeftersyn, når den behandlende tandlæge vurderer, at der er behov herfor.

§ 19. Udgiften til tandeftersyn efter § 18 afholdes af kriminalforsorgsområdet, i det omfang den ikke afholdes af andre offentlige myndigheder efter sundhedsloven og regler udstedt efter denne.

Kapitel 4

Læge- og tandlægebistand til indsatte i kriminalforsorgens pensioner

§ 20. Indsatte i kriminalforsorgens pensioner behandles af egen læge og tandlæge.

Stk. 2. For indsatte, som opholder sig i kriminalforsorgens pensioner, finder § 6 og § 17 tilsvarende anvendelse.

Kapitel 5

Kompetence

§ 21. Afgørelser efter denne bekendtgørelse træffes af kriminalforsorgsområdet.

Stk. 2. Tandbehandling efter § 15, stk. 2, kan umiddelbart iværksættes af tandlægen. Ved tandbehandling i øvrigt forelægger tandlægen et overslag over udgiften for kriminalforsorgsområdet.

Stk. 3. Kriminalforsorgsområdet kan fastsætte retningslinjer, hvorefter tandlægen umiddelbart kan iværksætte tandbehandling i videre omfang end efter stk. 2.

Kapitel 6

Ikrafttræden

§ 22. Bekendtgørelsen træder i kraft den 6. maj 2015.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 374 af 17. maj 2001 om sundhedsmæssig bistand til indsatte i kriminalforsorgens institutioner ophæves.

Justitsministeriet, den 9. april 2015

METTE FREDERIKSEN

/ Johan Reimann